Reprint

ब्रह्मविद्या BRAHMAVIDYĀ

THE

ADYAR LIBRARY BULLETIN

तस्मै स विद्वानुपसन्नाय सम्यक्
प्रशान्तचित्ताय शमान्विताय ।
येनाक्षरं पुरुषं वेद सत्यं
प्रोवाच तां तत्त्वतो ब्रह्मविद्याम् ॥

UNTO him who approaches in due form, whose mind is serene and who has attained calmness, the wise one teaches in its very truth that Brahmavidya whereby one knows the Imperishable, the Purusha, the Truth.

Vol. VI, Part 1 17th February, 1942

FOUR DOCUMENTS RELATING TO THE KĀḶAHASTI TEMPLE

By Professor K. A. Nilakanta Sastri

and

M. Venkataramayya

(*University of Madras*)

The following four Telugu documents are copied in a palm leaf MS. of 6 folios which belongs to the Adyar Library (Shelf XXXII, C. 23). The MS. was noticed by Mr. A. N. Krishna Aiyangar, M.A., L.T., who placed a copy of it in our hands some time ago. Our thanks are due to him for this and for the genealogy of the family of one of the Gurukkaḷs (mentioned in document no. 4) given below.

The documents appear to be copies of originals no longer traceable. The MS. is incomplete, the last document stopping abruptly in the middle of folio 6-b.

The documents, which are all dated, relate to certain transactions of the Kāḷahasti temple that took place at different dates.

DOCUMENT NO. 1: 1681-2 A.D.

The first document which is written on the first two folios of the MS. is dated S'aka 1603, Durmati, Māgha ba. di. 14 and records a benefaction by Velugōṭi Baṅgāru Yāchama Nāyaḍu,

son of Kumāra Yāchama and grandson of Velugōṭi Peda Yāchama of the Rēcherla-*gōtra*, to Kāḷahastīs'vara and Jñānaprasūnāmbikā, the presiding deities of the S'aiva temple at Kāḷahasti. It is stated that the Velugōṭi chief provided the means for conducting daily worship and the festivals of *Makara-saṅkrānti* and *S'ivarātri* in the temple; this he did by granting a portion *(mēra)* of the annual revenues in kind accruing to him from the villages of the Veṅkaṭagiri-*sīma* of the Toṇḍamaṇḍalam-*rājya*, a territory granted to him as *jāgir* by the Hazarat Alampanā. The *mēra* was fixed at one *kuñcha* per *puṭṭi* of grain. Besides this gift in kind, the Velugōṭi chief was also pleased to grant a yearly cash payment of 24 *varāhas*. These gifts were placed, for supervision and execution, in the hands of the priest of the temple, Sadās'iva Gurukkaḷ, son of Naina Gurukkaḷ and grandson of Īs'vara Gurukkaḷ of the Yajus-*s'ākhā* and Āpastamba-*sūtra*.

The donor, Velugōṭi Baṅgāru Yāchama, whose date is given in this record as S'aka 1603 (1681 A.D.), may be identified with Rajah Bahadur Baṅgāru Yāchama Nāyaḍu of the 22nd generation of the Velugōṭi chiefs. The Velugōṭi chiefs subsequent to Peda Yāchama Nāyaka, the grandfather of the present donor, were ruling from their headquarters at Uttaramallūru—consequent on their migration during the time of Peda Yāchama Nāyaka to Madurāntakam and Uttaramallūru *sīmas* when these territories were granted to Peda Yāchama as *Nāyaṅkara* by the Vijayanagara king Veṅkaṭapatirāya about 1600 A.D. While in the service of the Vijayanagara king, Peda Yāchama gained enormous power and influence, and thereby came into conflict with Liṅga, the chief of Vēlūru, and his general Dāvula Pāpa, who attacked and besieged Uttaramallūru but were severely beaten back with

great losses.[1] Their rivalry came to a head during the war of succession after the death of the Vijayanagara rulers Veṅkaṭapatirāya and S'rīraṅga. The part played by Peda Yāchama on behalf of Rāmadēvarāya in this war of succession and his victories at Tōpūr and Pālemkōṭa against the usurper Gobbūri Jaggarāju and his allies, Etirāja and others, are well known.[2] It may be stated that it was as a result of his conquest of the Gobbūri chiefs, who were ruling the strip of territory on the east coast now comprising the Nellore district and parts of the Veṅkaṭagiri estates[3], that the Velugōḍu chief Peda Yācha came into possession of this territory which ultimately became the seat of his descendants, now the Rājas of Veṅkaṭagiri. It may not be out of place to quote here some verses found in a Mackenzie MS. (15. 4. 3, pp. 157-58) describing the achievements of Peda Yācha as this will serve to indicate the subsequent fortunes of his descendants.

సీ॥ ఉత్తరమల్లూరు నుద్దండవృత్తిగా
నాక్రమించిన విని యాగ్రహించి
దావాలపాపభూధవుఁడు నల్వదివేల
కాల్బలంబులు నశ్వగజసంఖ్యల
దామురకర చెన్న ధాత్రీశుఁడాదిగా
గలబలముతో వచ్చి కదిశినపుడు
మున్నూటకై జీతమునుగూడ నాల్గువేల్
భటులతో నచ్చట బారు నడచి

[1] Mackenzie MS. No. 15. 4. 3, (pp. 137 ff.) contains a very detailed and vivid account of these events.

[2] *Vide*, K. A. Nilakanta Sastri, *Last days of Vijayanagar*, (Sardesai comm. Vol.).

[3] *Vide*, Mackenzie MS. 15. 4. 2 for the *sanads* and inscriptions of the Gobbūru chiefs.

పరబలము ద్రుంచి చెన్నభూపాలుఁ బట్టి
తరిమి పాపక్షితీంద్రుమస్తకము దునిమి
వీరవెంకటరాయ లౌరాయనంగ
హితులరక్షించె వెలుగోటి యేచ ఘనుఁడు ॥

సీ॥ ఇలరామదేవరాయలను పట్టముఁ గట్టి
బంధుమిత్ర సహాయపటిమ మెఱసి
మాటమాత్ర కౌమారమాక రాజును దున్మి
చంగ్గాడు జగ్గవజీరుదరిమి
గొబ్బూరివారేలు కోటలు భూములు
సాధించ్చి చంజ్జిక్షితీంద్రుబారు
గెల్చాతనింబట్టిచేరి పాలెముకోట
చేరువ యతిరాజు బారదోలి
మఱియుగల శత్రువీరుల మట్టువెట్టి
వేలురికిఁ దూర్పు కృష్ణకావేరి నడుమ
వెలమనాఁడుగ నాఁడుఁ గావించినాఁడు
యేచ భూవిభుప్రాభవ మెంచదరమె ॥

సీ॥ రామరాయనరేంద్రరఘునాథనాయక
ప్రాముఖ్యకార్యకర్తలబలంబ్బు
నిజసహోదరశింగ్గ నృపతిరాయపభూప
యయ్యపనాయకాద్యాత బలము
దామరకరచెన్నధాత్రీశచెరుకువెం
గళభూపబంధువర్గములబలము

పరమాప్తు కేతిరెడ్డి రఘునాథేంద్ర పావడు
కృష్ణనృపసుహృద్వరబలంబు
మెరశితనుఁగొల్వ కొక్కరుసుపేటవద్ద
సమరమొనరించె గొబ్బూరి జగ్గవిభుని
దునిమి మధురేంద్ర చంజ్జీశుదొరల దరిమె
యెంత ప్రబలుండు రంగయయేచఘనుఁడు ॥

The facts stated in these verses are :

(1) that Yācha defeated and killed Dāvāla Pāpa who was allied with Dāmarakara Chenna at Uttaramallūru and thereby saved his friends, evoking the admiration of Venkaṭarāya;

(2) that he installed Rāmadēvarāya on the throne ;

(3) that he conquered Mākarāju and Cheṅgāḍu Jagga ;

(4) that he captured the forts and lands of the Gobbūru chiefs ;

(5) that he defeated and captured S'eñji Kṛishṇa-kshitīndra ;

(6) that he defeated and drove away Gobbūru Etirāja at Pāḷemkōṭacheruvu ;

(7) that he captured the entire country lying to the east of Vēlūru between the Kṛishṇā and the Kāvērī and converted it into the country of the Velamas ; and

(8) that he defeated Gobbūru Jagga in battle at Kokkarusupēṭa and drove away the rulers of Madura and S'eñji, being aided in this exploit by the forces of the *Kāryakartas* of Rāmarāya and Raghunātha Nāyaka, by his relatives *(bandhuvargam)* Dāmarakara Chenna and Cheruku Veṅgaḷa, and by his friends Kēti, Raghunāthendra and Pāvaḍa Kṛishṇappa,

As a result of his victories Peda Yācha came into possession of a large piece of territory and probably wielded influence

over the principality of of Kāḷahasti, which was then held by Dāmarakara (Dāmarla) Chenna to whom he gave his sister, Akkamma, in marriage.

The Velugōḍu chiefs did not stay at Uttaramallūru for more than two generations as their rule at the place came to a sudden end in the time of the donor of the present grant, Baṅgāru Yāchama, as the result of a great tragedy which befell him.

Besides the present grant there are two more grants of this chief dated S'aka 1601 [1] and 1603 [2] found in the Veṅkaṭagiri region in which it is stated that the Veṅkaṭagiri-*sīma* of the Chandragiri-*rājya* was granted to Baṅgāru Yāchama as *amaranāyaṅkara* by Hazarat Alampana Qutb Shah of Golkoṇḍa, *i.e.*, the celebrated Abu'l Hasan *alias* Tana Shah who had as his ministers the famous Akkanna and Mādanna.

A brief account of his life may now be given.[3] Baṅgāru Yāchama, like his grandfather, Peda Yāchama, was also a great warrior and had several victories to his credit. Amongst his neighbours, the Maṭli chiefs of Chiṭṭivēli were the most powerful and against them he conducted a campaign. The Maṭli chief about this time was Appayarāju or Appaḷarāju, surnamed Tiruveṅgaḷanātha, son of Maṭli Anantarāju and Maṅgamma (daughter of Nandela Veṅkaṭarāmarāju). He succeeded his uncle, Maṭli Veṅkaṭarāmarāju, who, out of regard for him, nominated him his successor setting aside his own son, Kumāra Ananta. Maṭli Appayarāju, out of gratitude to his uncle, Veṅkaṭarāmarāju, caused the poet Naḍiminṭi Veṅkaṭapati to compose the work *Abhishiktarāghavam* [4] and dedicate it to his memory. It was against this Appayarāju that Baṅgāru

[1] Mackenzie MS. 15.4.2, p. 218, No. 188.

[2] Mackenzie MS. 15.4.2, p. 224, No. 192.

[3] The facts relating to his life are taken from the book *Family History of the Venkatagiri Rajas* (1922) by Alladi Jagannatha Sastri.

[4] Mack. MS. 14-2-36: D. No. 2633.

Yāchama marched his troops under the orders of the Golkoṇḍa Nawab, Abdul Hasan, when Appayarāju entered Siddhavaṭṭamsīma and plundered Voṇṭimiṭṭa. Assisted by Dāmarla Veṅkaṭapati and his followers he set out towards Rāpūr. At Lakkireḍḍipalle he encountered the forces of Appaḷarāju and completely routed them. The depredations of Appaḷarāju were put down. The Nawab being pleased with the achievements of Baṅgāru Yāchama conferred on him the title of Rajah Bahadur and made him a *mansabdar* of 6000, bestowing upon him other honours and privileges.

The closing years of the reign of Baṅgāru Yāchama coincided with the attempts made by Aurangzeb Alamgir Padshah to establish his direct sway over the Deccan and the south.[1] He appointed Zulfikar Khan, son of his favourite Vizier, Asaf Khan Bahadur, as the Nawab of Arcot and sent him to the Deccan with a large army in order to restore peace and order in the south. But the latter neglected the duty entrusted to him upon which the displeased Emperor thought of appointing Baṅgāru Yācha as the next Nawab as the fame of this chief had already reached his ears. When Zulfikar Khan heard of this, he planned to murder Baṅgāru Yāchama and thus get rid of him. On the day of *Mahānavami*, 1693 A.D. Baṅgāru Yāchama was murdered at Uttaramallūru by Zulfikar Khan, and his wives committed *sati* leaving infant sons behind. With the death of Baṅgāru Yāchama in 1693 A.D. Uttaramallūru was abandoned, and Veṅkaṭagiri, which had already become a second capital, now became the headquarters of the Velugōṭi chiefs. The infant sons of Baṅgāru Yāchama were granted by Alamgir Padshah free *jāgir* of Veṅkaṭagiri-*sīma* and other

[1] Several *sanads* issued with the seal of Aurangzeb are found in the Venkatagiri and Udayagiri regions about this period bearing dates in S'aka 1613 (Mack. MS, 15. 4. 17, p. 7).

taluks.[1] Kumāra Yācha, the eldest son of Baṅgāru Yācha, was installed at Veṅkaṭagiri in 1695 A.D. and a grant[2] issued by him in that year (S'. 1617) Āshāḍha s'u. di. 5 establishes his accession to the throne.

DOCUMENT NO. 1 (2 leaves).

Folio 1a

(1) స్వస్తి శ్రీ విజయాభ్యుదయ శాలివాహన శకవర్షంబ్బులు
౧౬౦౩ అగు నేటి దుర్మ్మతినామసంవత్సరం మాఖ బ౧౪లు
శ్రీమద్దక్షిణ కయిలాసస్తానవిశేష సా

(2) కార నిరాకార బ్రంహ్మ వశిష్ఠముని లూత వాతాశన
హాస్తి హాటవిక భూదేవ నత్కీర కంన్నికాద్వయ యాద
వాది ముఖ్య ప్రమథగణ సాయుజ్య పదస్తానం

(3) బైన పూర్వగిరి పశ్చిమద్వార దక్షిణపీఠ వుత్తరవాహినిం
గల ఆలయమందు శిలాప్లక్ష వృక్షమూల నివాసం బైన
శ్రీజ్ఞానప్రసూనాంబా సమేత శ్రీకాళహ

(4) స్తీశ్వర స్వామివారికి రేచర్ల గోత్రోద్భవులయ్ను వెలు
గోటి పెదయాచమనాయనింవారి పౌత్రులయ్ను కుమార
యాచమనాయనింవారి పుత్రులయ్ను బం

Folio 1b

(1) గ్గారు యాచమనాయనింవారు యజుశ్శాఖాధ్యాయుల
య్ను ఆపస్తంభ సూత్రోద్భవులయ్ను యీశ్వర గుర్కుల
వారి పౌత్రులయ్ను నయనాగుర్కులవారి పు

[1] Mackenzie MS. 15. 4. 2, p. 112, Sanad No. 97 ; vide, *History of the Venkatagiri Rajas* by A. Jagannatha Sastri, p. 67.
[2] Mackenzie MS. 15. 4. 2, p. 35, No. 33.

(2) తృలయ్ను సదాశివగురుక్కలవారికి శ్రీస్వామివారికిగాను
వ్రాయించ్చి యిచ్చిన దానపత్రికె క్రమమెట్లంన్నను పంఅ
జరతు ఆలంమను సుబేదారు తొండమండలం రాజ్యం వెం
కటగిరి మాకు నడిచేజాగీరు వెంకటగిరి శీమామూలంలో
(3) దరోబస్తు గ్రామాదులలో స్కలాయం ఖ౧కి ౮౦౧౦
కుంచ్చడుల్కెను మేరకట్టడి చేశ్నారంగన్కు యీ మేరల
వల్లవచ్చిన అయివజువల్ల శ్రీస్వామి వారికి
(4) అభిషేక నయువేద్య దీపారాధన సహస్రనామార్చన మా
తోటలో మకరసంక్రాంత్రి శివరాత్రి వుత్సవాల్కు
సదరుహి మేరల ధాన్యముంన్ను

Folio 2a

(1) యిరువైనాల్గు వరహాల రొఖముంన్ను నిష్కర్షచేశి నారం
గన్కు యీ మహాశివరాత్రి లింగోద్భవకాలమందు
సహిరణ్యోదక దా
(2) నధారా పూర్వకముగా దత్తం చేస్తిమిగన్కు యీ ధర్మం
మాపుత్రపౌత్ర పారంపర్యం ఆచంద్రార్కం స్తాయిగా
నడిపించ్చగలవారం.
(3) మీ పుత్రపౌత్ర పారంపర్యం ఆచంద్రార్కం స్తాయిగా
అనుభవించ్కుంటూ పయ్ను వ్రాశ్ని ప్రకారం శ్రీ స్వామి
వారికి నడిపిస్తు సుఖాన వుం
(4) డున్కు నేది——శ్లో ॥ దానపాలనయోర్మధ్యే । దానాచ్ఛ్రే
యోనుపాలనం । దానాత్స్వర్గ మవాప్నోతి పాలనా
దచ్యుతం పదం ॥ ఏకైక(వ)భగిని

Folio 2b

(1) లోకే। సరివేషామేవ భూభుజాం। నభోజ్యా నరకం
యాంత్తు। యావశ్చంద్రదివాకరౌ ॥ అనేశాస్త్రమున్నది
గన్కు పయ్ని వ్రాశ్ని

(2) ప్రకారం నడిపించ్చగల వారమని కరణం బాలయ చాత
వ్రాయించి యిచ్చిన దత్తపత్రికె.

DOCUMENT NO. 2: 1739 (42?) A.D.

This document which is dated S′. 1661 (4?), Dundubhi[1], Āḍi 2, records the grant of a piece of land to the priest of the Kāḷahasti temple, Dharmas′iva Gurukkaḷ, son of Naina Gurukkaḷ and grandson of Sadās′iva Gurukkaḷ (the donee of Document No. 1) by Narrā Rāmabhadra Nāyaka, son of Narasimha and grandson of Vōbarāju Nāyaka. The donee, who is stated to have been a resident of Sadās′ivēs′vara Agrahāram founded by Kaṭikamallu S′iddu, was granted land measuring 11 *kuṇṭas* in the village of Velampāḍu.

The identity of the chief is not known. About this time the ruler of the region was the Velugōṭi chief Sarvajña Kumāra Yācha, son of Rāja Bahadur Baṅgāru Yācha (donor of Document No. 1).

DOCUMENT NO. 2 (1 leaf).

Folio 3a

(1) స్వస్తి శ్రీ విజయాభ్యుదయ శాలివాహనశక వర్షంబ్బులు
౧౬౬౧ అగు నేటి దుందుభినామసంవత్సరం ఆడిమాసం
౨ తేది యజుశ్శాఖాధ్యాయుల

(2) య్ని ఆపస్తంభ సూత్రులయ్ని భారద్వాజ గోత్రపావిత్ర
లయ్ని సదాశివగురుక్కల పవుత్రులయ్ని నైనాగురుక్కల

[1] The S′aka and the Cyclic years do not tally.

పుత్రులయ్ను ధర్మశివగుర్కులవారికి నగ్రావోబరాజు నాయ

(3) ని పౌత్రులయ్ను నారసింహ్వనాయని పుత్రులయ్ను రామభద్రనాయని వారు వ్రాయించి యిచ్చిన భూదాన ధర్మశాసన పత్రికె కటికమల్లు శిద్దు కట్టించ్చిన శ్రీ సదాశివేశ్వరం

(4) అగ్రహారంలో కాపురం వున్నావుగన్కు మీా గ్రాసాన్కు మావాడవకైన వెలంపాటిగ్రామాన్కు అచ్చుకట్టు గుం॰ ౧౧ అక్షరాలా పదకొండు గుంటలున్ను త్రివాచక త్రికరణముగా

Folio 3b

(1) యిస్తిమి గన్కు మీాపుత్రపౌత్ర పారంపర్యంగాను అనుభవించగలవారు మా పుత్రపౌత్ర పారంపర్యముగా ఆ చంద్రార్కస్థాయిగా నడిపించగలవారము

(2) శ్లో॥ స్వదత్తాద్విగుణం పుణ్యాం పరదత్తానుపాలనం। పరదత్తాపహారేణ। స్వదత్తం నిష్ఫలం భవేత్ ॥ శ్రీరామా

DOCUMENT NO. 3: 1770 A.D.

This document which is dated Virōdhi, Panguni 2, refers to Mahārāja S'rī Dāmara Bahadur Veṅkaṭappa Nāyaniṅgāru and records. that certain temple honours were awarded to the Dāmarla chief on the occasion of his visit to the temple of Kāḷahastīs'vara after his return from a sea-bath which he took on the day of a lunar eclipse. It is stated that while he was taking rest in a garden near the temple, Gorlapūḍi S'ēshayya, the *Amildār*, came to him and taking leave of the *Nagaripillakābōyis* (personal attendants of the chief) escorted the king to

the *maṇṭapa* of the shrine of goddess Jñānaprasūnāmbikā, where, after worship was offered to the goddess, the chief partook of the holy water (*tīrtha*) and *prasāda*. Thence he was carried in a palanquin accompanied by the *sthānattārs*, the priest Paras'urāma Gurukkaḷ, son of Dharmas'iva Gurukkaḷ, musicians and dancing girls, and taken back to the garden where he was again given *prasāda*, etc. After this, the priest and others returned to the temple in the same manner.

It is not clear for what reason the document was prepared and preserved. The object was probably to record the procedure that was adopted in honouring the Dāmarla chief to serve as a precedent for similar honours to his successors.

Although only the cyclic year Virōdhi is quoted as the date of the document, it is possible to state on the strength of other details found in the record that the date corresponds to 12th March, 1770 A.D. The priest Paras'urāma Gurukkaḷ figuring in this document is probably the son of Dharmas'iva Gurukkaḷ, the donee of Document No. 2 dated A.D. 1739. The lunar eclipse, on which occasion the chief took sea-bath, is probably the one that occurred on Wednesday 13th December, 1769, three months before the actual date when the document was drawn up.

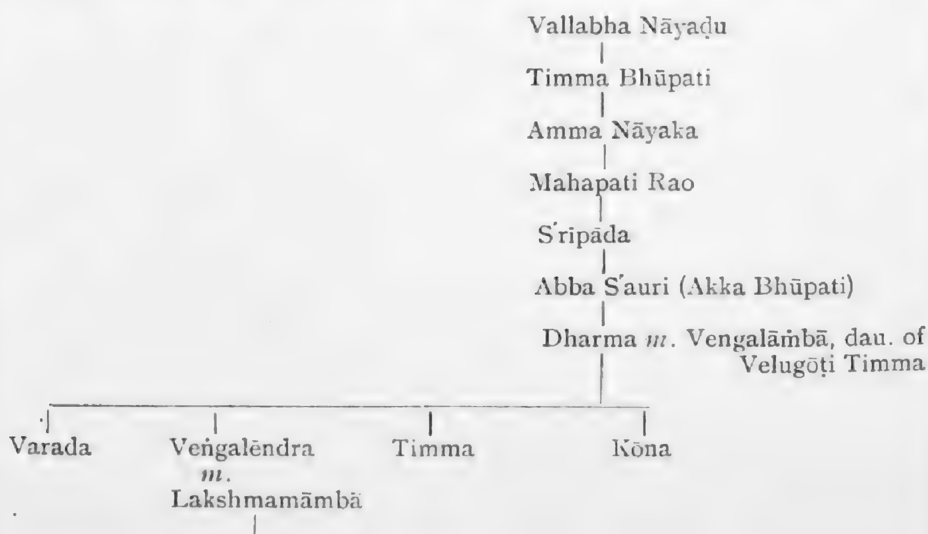
The Dāmarla chief Veṅkaṭappa Bahadur (A.D. 1769-70) may be identified with Dāmarla Kumāra Venkaṭappa Nāyaḍu, son of Timma, who was descended from Ayyạ, the founder of Chennapaṭnam. His date makes him the contemporary of Nawab Muhammad Ali (Walajah) of the Carnatic and he was probably identical with Damal Komara Venkaṭappa Nāyaḍu who slew in battle the brother of Nawab Muhammad Ali.[1] He may be also identical with Dāmarla Venkaṭa of A.D. 1782,

[1] Love, *Vestiges of Old Madras*, Vol. I, p. 23.

Zamindar of Kāḷahasti, who figures in a Fort St. George record.[1]

The Rājas of Kāḷahasti now represent the ancient line of the Dāmarla chiefs. A connected genealogy of these chiefs is found in the *Kaifiyat of Kāḷahasti* (Mackenzie MS. 17. 6. 15 Tamil pp. 157 ff.). Part of their genealogy is found in two Telugu literary works, *Bahuḷās'vacharitra* and *Ushāpariṇaya*, composed by two different members of the family, Veṅgaḷabhūpāla and Aṅkabhūpāla respectively. Several members of the family are mentioned in their succession order by Col. Mackenzie and quoted in Love's Vestiges, Vol. I, p. 23.[2] The Fort St. George consultations refer to several Dāmarla Venkaṭpatis.[3] A late member of the family, Dāmarla Veṅkaṭa of 1870 A.D., is known to us as the patron of the work *Jñānaprasūnāmbikas'atakam* by S'ishṭu Kṛishṇa S'āstri.

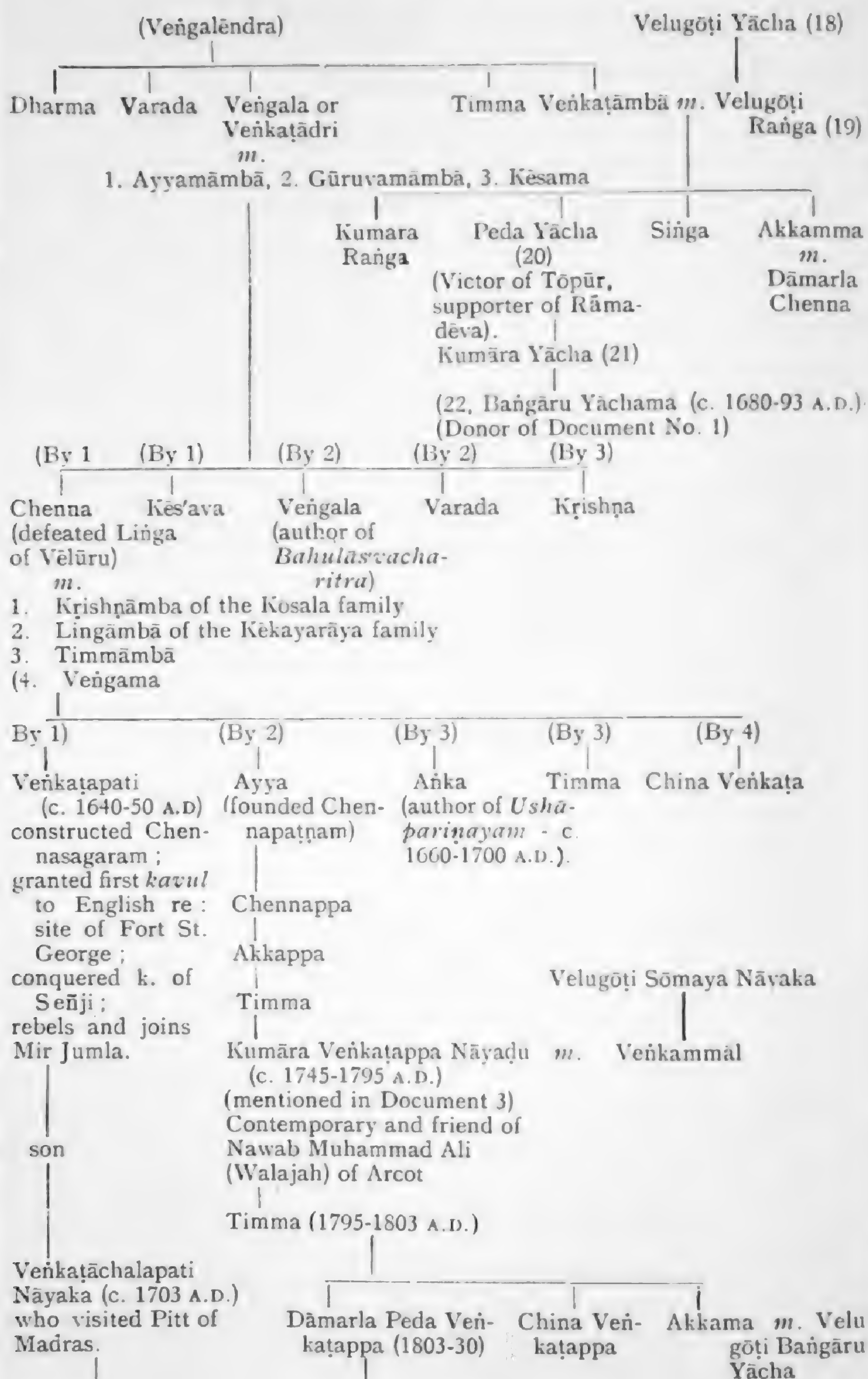
The following is the genealogy of the Dāmarla chiefs as far as can be made out with the aid of the above sources :

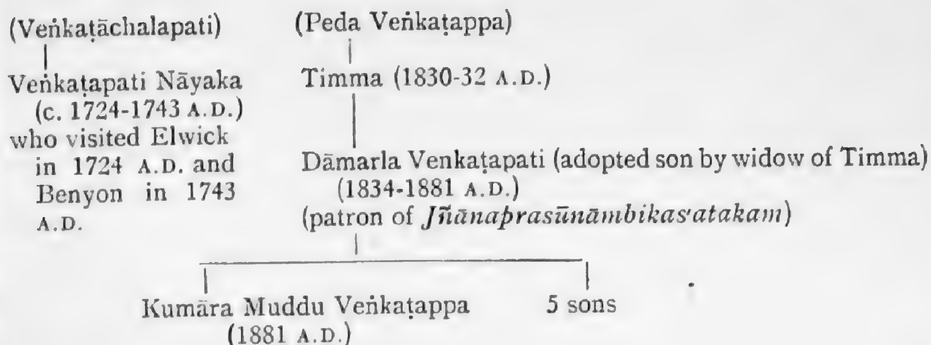

[1] *Ibid.*, Vol. III, p. 231.

[2] *Vide* also *History of Kālahasti* by Raghunatha Rao (1891).

[3] *Vestiges*, Vol. II, p. 20n., 216 and n.

(Veṅgalēndra)
Velugōṭi Yācha (18)
Dharma
Varada
Veṅgala or Veṅkaṭādri m. 1. Ayyamāmbā, 2. Gūruvamāmbā, 3. Kēsama
Timma
Veṅkaṭāmbā m. Velugōṭi Raṅga (19)
Kumara Raṅga
Peda Yācha (20) (Victor of Tōpūr, supporter of Rāmadēva).
Siṅga
Akkamma m. Dāmarla Chenna
Kumāra Yācha (21)
(22, Baṅgāru Yāchama (c. 1680-93 A.D.)
(Donor of Document No. 1)
(By 1
(By 1)
(By 2)
(By 2)
(By 3)
Chenna (defeated Liṅga of Vēlūru) m.
1. Kṛishṇāmba of the Kosala family
2. Lingāmbā of the Kēkayarāya family
3. Timmāmbā
(4. Veṅgama
Kēs'ava
Veṅgala (author of *Bahulās'vacharitra*)
Varada
Kṛishṇa
By 1)
(By 2)
(By 3)
(By 3)
(By 4)
Veṅkaṭapati (c. 1640-50 A.D) constructed Chennasagaram; granted first *kavul* to English re: site of Fort St. George; conquered k. of Señji; rebels and joins Mir Jumla.
Ayya (founded Chennapaṭṇam)
Aṅka (author of *Ushāpariṇayam* - c. 1660-1700 A.D.).
Timma
China Veṅkaṭa
son
Veṅkaṭāchalapati Nāyaka (c. 1703 A.D.) who visited Pitt of Madras.
Chennappa
Akkappa
Timma
Kumāra Veṅkaṭappa Nāyaḍu (c. 1745-1795 A.D.) (mentioned in Document 3) Contemporary and friend of Nawab Muhammad Ali (Walajah) of Arcot
m.
Velugōṭi Sōmaya Nāyaka
Veṅkammāl
Timma (1795-1803 A.D.)
Dāmarla Peda Veṅkaṭappa (1803-30)
China Veṅkaṭappa
Akkama m. Velugōṭi Baṅgāru Yācha

The available family *pras'astis* of the Dāmarla chiefs give them the following *birudas.*

1. Chaturthakula-sudhārṇava-sampūrṇachandra.
2. Inugāla-gōtra
3. Vālūri-puravarādhīs'vara
4. Uttaradigbhāga-pūrvasimhāsanādhīs'vara
5. Māhishmatī-purvavarādhīs'vara
6. Karikāla-chōḷarājya-samuddhāraṇa
7. Kavērītira-S'rīraṅganāmadhēya-divya s'rīpādapadmārādhaka
8. Rājendrachōḍa-rājyapratipālaka
9. Who obtained from Pratāparudra the birudas *Suvarṇatalāṭa, Ubhayaviñjāmara*, etc.
10. Kōrakaṇṭisiṁha.

It is clear from these *birudas* that they were originally subordinates of the Kākatīyas and like the Velugōḍu chiefs migrated to the south during the last days of Vijayanagara rule, and occupied Dāmal in Conjeevaram taluq. Their ancestral seat Vālūru, probably a place in the Telugu country, is not identified. During the last days of Vijayanagara rule in the time of Veṅkaṭapatirāya and S'rīraṅga (c. 1642 A.D.) they were very powerful, and the Vijayanagara kings conducted the affairs of state through their mediation and:counsel, witness

transactions with the English on the East coast. They entered into marriage relations with the Velugōḍu chiefs of Uttaramallūru, as indicated in the genealogy above.

DOCUMENT NO. 3. (1 leaf)

Folio 4a

(1) విరోధి నామ సంవత్సరం పంగుణినెల రెండ్డో తేదీలు
మహారాజరాజేశ్రీ దామెరబహాదరు వెంకటప్ప నాయ
నింగారు చంద్రగ్రహణాన్కి సముద్రస్త్నా

(2) నాన్కి పోయి స్త్నానంచేసుకొని తిరుగా వోచ్చి కాసా
తోటలో చేరినతరువాత మహారాజరాజేశ్రీ యేల్లెన్నివారి
సముఖానకు గోళ్లె

(3) పూడి శేషయ అనే అముల్ దారుడు తీర్థ ప్రసాదాలుకు
సముఖాన మనిచేశి నగిరిపల్లికా బోయలను శెలవుతీసు
కొని దేవాలయాన్కి

(4) పిలుచుకొని వచ్చి బాలజ్ఞానాంబ్బ మంటపంవద్దవుంచి
మొదటికాలం నైవేద్య దీపారాధనలు అయిన తర్వాత
తీర్థ

Folio 4b

(1) ప్రసాదాలు యెత్తించుకొని స్థానం ధర్మశివగుర్క్కులు
కొమారుడు పరశురామ గుర్క్కులును సత్తముఖ స్థానం
వారిని మాళాగారిలును భోగంవాళ్లను మామూలు దిట్ట
ప్రకారం పల్లికలోవుంచి పరశురాముగుర్క్కులును కూ
చోర్చె పెట్టుకొని

(౩) తోటకుపోయి దొరవారికి ప్రసాదాలు యిచ్చి శెలవు తీసు
కొని వొచ్చేటప్పుడు పల్లికలో కూచ్చుండే యింటికి
వొచ్చి

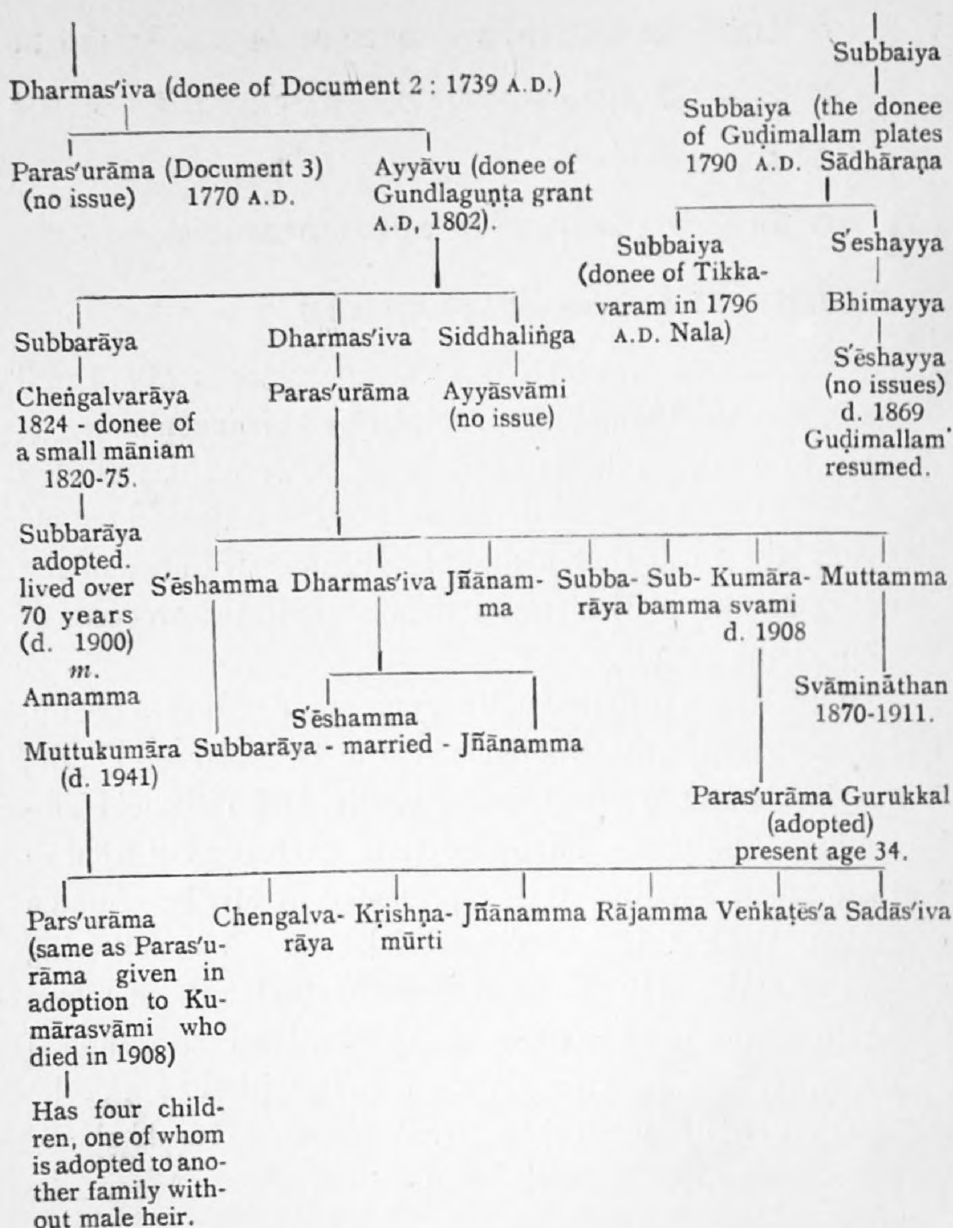
(4) నాము మర్యాదలుప్రకారం జరిపించినాము.

DOCUMENT NO 4 : Pramadicha (Pramathi)

This document, which is a Telugu rendering of a Tamil original, is dated Pramādīcha, Alpis'i 11 and is incomplete. It appears to record a deed of agreement between the surviving members of the seven priestly families of the Kāḷahasti temple regarding the turns they had to observe in their duties in the temple and the settlement of their share in the proceeds of worship in the temple.

Of the seven priestly families, *viz.*, those of Īs'vara bhaṭlu, Vaḍugunātham bhaṭlu, Kodukula bhaṭlu, Tirukāḷahasti bhaṭlu, Kaṇṇāyira bhaṭlu, Panmāhēs'vara bhaṭlu, and Tiruchchidambara bhaṭlu, only one family survives at Kāḷahasti, that of Vaḍugunātham bhaṭlu. It is represented by Mr. Parasurama Gurukkal, B.A., B.L., Advocate, Kāḷahasti. The following genealogical table of the Vaḍugunātham bhaṭlu family, members of which figure in all the four documents, has been compiled by Mr. A. N. Krishna Aiyangar M.A., L.T., with the aid of the information kindly supplied by Mr. Parasurama Gurukkal.

Īs'vara Bhaṭlu
(*Sthalapati* of the Vaḍugunātham Bhaṭlu family)
|
Naina
|
Sadās'iva
(known as Ulaganāthan Bhaṭlu,
donee of Document I - 1681 A.D.
|
Ayyavu (alias Naina) (see Document No. 4) | Naina

DOCUMENT NO. 4. (2 leaves)

Folio 5a

In margin (అరవంత్తో వున్న సమాఖ్యకు నకలుయిది)

(1) ప్రమాదీచనామ సంత్సరం అల్పిశి మాసం ౧౧ తే
దిలు కాళహస్తి తిరుకోవిలస్థానికులు యీశ్వరభట్లు

కాశీపతి గురుకుల కొమారుడు శేషయనున్ను వడుగు
నాథం భ

(2) ట్లు సదాశివగురుకుల కొమారుడు అయ్యాగురుకులు పాలి
వారున్ను కొడుకుల భట్లు విశ్వనాథగురుకుల కొమా
రుడు చినముత్యాలు గురుకులు పాలివారుం

(3) న్ను తిరుకాళహస్తి భట్లు నాయం సదాసివగురుకుల కొమా
రుడు సదాసివగురుకులు పాలివారున్ను పడిమకణ్ణాయిర
భట్లు కాళహస్తిగురుకుల కొమారుడు

(4) పుల్లం భట్లులో పాలివారున్ను పన్మాహేశ్వరభట్లు కుళ్లం
కాళప్పకుమారుడు గురునాథుడులో పాలివారున్ను తిరుచి
తంబ్బర భట్లు ముత్తప్పకుమారుడు

(5) జ్ఞానప్పలోపాలివారున్ను వీరు అంధరున్ను నాయనారు
తిరుకాళహస్తి వుడయనాయనారు తిరుకోవిలస్వాస్థ్యం
సమాఖ్య జాబువ్రాసుకున్న వివరం

Folio 5b

(1) యిప్పుడు స్థళంలో అందరువుండి వారు వారు కలిగిన
స్వాస్థ్యం అనుభవిస్తున్నామే వృషభవాహన భట్లు సంతతి
వారు స్థళంలో లేక దక్షిణాదిని వున్నారె వారికి కలి

(2) గినపూజవ(రుస)స్థాన ప్రాప్తి భోగ్యంగా అయ్యావయ
అనుభవంగ్గా జ్ఞానప్పభోగ్యంస్తాన ప్రాప్తిపాలు 1 యింట్కి
గగ౮ కాశీపతి గురుకుల వారిభోగ్యం వృషభట్లు పూ

(3) జవరుసదినాలు ౨ట్కి గగ౨ స్తాన ప్రాప్తిపాలు 1 యిట్కి
గగ౮ కలవలపూడి లింగాలుకు తిరుమాళిజ్ఞానప్ప భోగ్యం
పూజవరుసదినాలు ౨ యిట్కి గగ౨ స్తానప్రాప్తిపాలు

(4) ౹కి ౹౹ ౨ అంతు భోగ్యం యిరువై వరహాలుకు వడ్డి అను
భవిస్తున్నామే యిప్పుడు ఆస్వాస్త్యం స్థళంలోవుండే మనం
అధరమున్ను భోగ్యం విడుదల చేసుకొని స్తాన ప్రా

(5) ప్తి భోగ్యం పదహారు వరహాలున్ను యీశ్వరభట్లు వారి
పాలు ౹ యీ వడుగు నాథంభట్లు వారి పాలు ౹ వుభయం
పాలు ౧ కోదుకులభట్లు వారిపాలు ౧ తిరు

(6) కాళహస్తిభట్లు వారి పాలు ౧ పడమకణ్ణాయిరంభట్లు
వారిపాలు ౧ పన్మాహేశ్వరభట్లు వారిపాలు ౧ తిరుచిత్రం
బరభట్లు వారిపాలు ౧ యీ ఆరు

Folio 6a

(1) పాళ్లవారమున్ను భోగ్యం పదహారు వరహాలున్ను యిచ్చి
స్థానప్రాప్తి ఆరుపాళ్లను అనుభవించగల వారం పూజవరు
సదినాలు ౪కి భోగ్యం నాల్గువరహాలున్ను పూజ వరు

(2) సప్రకారం యీశ్వరభట్లు వారి దినాలు ౨ వడుగునాథం
భట్ల వారిదినాలు ౪ కోదుకుల భట్ల వారిదినాలు ౪ తిరు
కాళహస్తి భట్లవారి దినాలు ౪ యీ వరుసప్రకారం పూజ

(3) వరుస దినాలమీద నాలుగు వరహాలు యిచ్చి పూజ వరుస
దినాలు వంతున నాలుగుదినాలు అను:భవించ్చగలవారం
చెంద్రభట్లు మృతనష్టం పూజవరుస దినాలు భోగ్యా
నకు నాలు

(4) గు వరహాలు యిచ్చి మనము పూజవరుస దినాలువంతున
భోగ్యం విడుదలచేసుకొని నాలుగు దినాలున్ను పూజవరుస
దినాలువంతున అనుభవించగలవారం ప్రతిష్ఠసంప్రో

(5) క్షిణ వుత్సవాదులు ఆచార్యత్వం యీశ్వరభట్ల వారున్ను వడుగు నాధ భట్లు వారు చేశి చరిసఖాన అనుభవించగల వారు వృషభవాహనభట్లు వారు స్థళంలోకి కాపరం

(6) వస్తే వారిచాత భోగ్యం యిరవై వరహాలున్ను చెంద్రభట్లు పూజవరుస భోగ్యం విడుదలచేశి నాలుగు వరహాలలో వచ్చినరూకలు రాబట్టుకొని వారిపూజ వరుస దినాలు స్థా

Folio 6b

(1) న ప్రాప్తి వంతులో శ్రీవారసంన్నుధిలో వచ్చిన దక్షిణ కపూ౯రాత్తి పూజాంశం స్తానాంశం వారుచెరి సఖముగా అ భవించుకొని వారిభాగస్థా (the document ends abruptly).

Note: The original orthography of the documents is retained in the reproduction.

———